

İSLÂM'A GÖRE, ZINA VE EŞCİNSELLİK GİBİ CİNSEL SAPMALARIN ŞENÂATI (İĞRENÇLİĞİ)

Cinsî ihtiyaçların tabii ve meşrû çerçevede karşılanması, fitrat ve iffetin korunması, insanlık onurunu zedeleyen her türlü cinsî azgınlık ve sapıklıktan uzak durulması İslam'ın temel mesajlarından biridir (Bkz. TDV İslam Ansiklopedisi, XXVII/198). İslam'a göre cinsel arzuları tatmin etmenin yolu karşı cinsle yapılan nikah ve evliliklerdir. Aralarında nikah bağı olmayan erkek ve kadının cinsi münasebeti, İslam'da “*zina*” olarak isimlendirilmiş; en şeni' fiillerden ve en büyük günahlardan biri olarak kesinlikle haram kılınmıştır. (Furkan, 19/68, 69; Müminûn, 23/5-7; Nur, 24/30-31; Buhârî, Tefsiru'l-Kur'an (Suretü'n-Nisâ), 4; İman, 3; Hudud, 10; Müslim, Hudud, 12, 28; vd.). Bunun yanı sıra, zinaya götüren yollar/sebepler de İslam'da haram kılınmıştır. (İsra, 17/32; Buhari, Kader, 12; vd.).

Zina fiilinin şenaati (iğrençliği) ve haram kılınmasıyla ilgili satırları Doktora Tezimizden aynen buraya alıyoruz:

“İslâm hukuku zina suçu hakkında getirdiği hükümlerle, beş temel değer arasında yer alan nesli korumayı temel amaç edinmiştir.¹ Bunun için evlilik müessesesinin düzenlenerek toplumun temel hücresi ailenin korunması, kamusal bir görev olarak kabul edilmiştir.² Zinanın suç kabul edilmesi, Allah'ın en güzel bir şekilde ve en değerli varlık olarak yarattığı insan bedenine saygınlığın ifadesi olarak, meşru yol evlilik dışında bu kutsal emanete dokunulmaması esasıyla da ilgilidir.³ Hukukçular, nesil ve aileyi tehdit ettiği kadar başka fertlerle birlikte toplumu da maddi ve manevi yönden tehdit eden⁴ zina suçuna karşı toplumun kayıtsız kalmasının düşünülemeyeceğini,⁵ çünkü, zinanın cezalandırılmasında çocuklar ve ailenin

¹ Sava Paşa, I, 178; Ebû Zehra, el-Ukûbe, s. 34, 35; Yûsüf Mûsâ, s. 129; Hattâte, Eseru Tatbîkî'l-Hudûd, s. 210.

² Şensoy, “Zina Cürmü”, İÜHF, Cilt: VIII, Sayı: 3-4, s. 89.

³ Sava Paşa, I, 178; Behnesî, es-Siyâsetü'l-Cezâiyye, s. 334; Hattâte, s. 36, 37; Vâfî, s. 281.

⁴ Sava Paşa, I, 178.

⁵ Şensoy, “Zina Cürmü”, s. 89.

yanı sıra toplumun da menfaatinin bulunduğunu ifade etmektedirler.⁶ Toplum hayatının devam ve esenliğinin, aile müessesesinin devam ve esenliği ile çok yakın ilgisinin olduğu esastan hareketle hukuk sistemleri, çok eski zamanlardan beri ailede bulunması gerekli disiplinle esaslı bir şekilde ilgilenmişlerdir.⁷ Bu bağlamda, çoğu toplumlarda⁸ ve ilâhî dinlerde zina eylemi suç sayılarak fâiller hakkında ağır kabul edilebilecek cezâî yaptırımlar getirilmiştir.⁹ Örneğin Atina ceza hukukunda¹⁰ ve Göktürklerde¹¹ evli bir kadınla gayri meşru ilişkide bulunan erkeğe idam cezası öngörülmüştür. Roma hukukunda da zina suç olarak kabul edilmiştir.¹² Bütün toplumlarda ve önceki ilâhî dinlerde olduğu gibi İslâm dini de, fert ve topluma zararlı olması dolayısıyla zinayı ve zinaya götüren yolları kesin olarak yasaklamış ve büyük günahlardan kabul etmiştir. İnsanın fitratında var olan cinsel ihtiyacını da göz ardı etmeyip bu ihtiyacın meşru nikah aracılığıyla ile karşılanmasını öngörmüştür.¹³

Zinadan kaçınma hususunda öğütlerin yetersiz kaldığı kimseler hakkında İslâm hukukunun, etkili cezalandırma yöntemine başvurduğu görülmektedir. Kur'an'da zina cezası, **“zina eden kadın ve erkeğin her birine yüz değnek vurun. Allah'a ve âhiret gününe inanyorsanız, Allah'ın dini (ile ilgili hükümleri uygulama) hususunda, sizi onlara karşı acıma duygusu**

⁶ Şensoy, “Zina Cürmü”, s. 95.

⁷ Şensoy, “Zina Cürmü”, s. 75; Şakîrî, fî Vechi'l-Müâmera, s. 79.

⁸ Okandan, Umumi Hukuk Tarihi Dersleri, s. 67.

⁹ Dehlevî, Huccetullâhi'l-Bâliğa, II, 288.

¹⁰ Arsal, Umûmi Hukuk Tarihi, s. 121.

¹¹ Üçok, Türk Hukuk Tarihi Dersleri, s. 22.

¹² Dönmezer, Umûmî Âdab, s. 259.

¹³ Bkz. İsrâ, 17/32; Müminûn, 23./5-7; Furkân, 25/68; Buhârî, Hudûd, 19, 20; Müslim, İmân, 141, 142; Zekât, 91 Nîsâbü'rî, Tefsîru Garâibi'l-Kur'ân, IV, 345; Süyûtî el-Ezhâru'l-Mütenâsira, s. 7; Kettânî, Nazmü'l-Mütenâsır, s. 30.

tutmasın. Mü'minlerden bir topluluk da onlara uygulanan cezaya şahit olsun” âyetiyle bildirilmektedir.¹⁴

İslâm hukukçuları, bu âyette ifade edilen yüz değnek vurulması şeklindeki cezanın, evlilik yaşamamış (muhsan olmayan) kimseler hakkında olduğu, muhsan (başından evlilik geçmiş) kimseler hakkındaki zina cezasının ise “recm”¹⁵ olduğu konusunda aynı görüşü paylaşmaktadırlar.¹⁶ (Ahmet Gelişgen, Basılmamış Doktora Tezi, 2004, s. 81, 82)¹⁷.

Irza tecavüz ise, Mâlikî ve Zâhirî hukukçular tarafından zina değil, İslam Hukukunda en ağır cezanın vaz’ edildiği “**hırâbe suçu**” olarak kabul edilmiştir. (Ahmet Gelişgen, Basılmamış Doktora Tezi (2004), s. 80; İbn Hazm el-Muhallâ, XII, 283; İbnü'l-Arabî II, 594; İbn Ferhûn II, 195).

Eşcinsel, aynı cinsiyetteki kimseye karşı cinsel ilgi duyan kişi, homoseksüel, anlamlarına gelir. (Türk Dil Kurumu Sözlüğü, <https://sozluk.gov.tr/>). Türkçe’de livâta karşılığı olarak “**lûtîlik**” ve “**oğlancılık**” kelimelerinin yanı sıra “**eşcinsellik**” de kullanılmaktadır. Bununla birlikte aynı cinse mensup kişiler arasındaki cinsel ilişkileri ifade etmesi sebebiyle “**eşcinsellik**”, “**lezbiyenlik/sevicilik**” (sihâk) olarak adlandırılan kadınlar arası eşcinsel ilişkileri de kapsamaktadır. Türkçe’de livâta fiilini işleyen kimselere “**lûtî**” ya da “**eşcinsel**” adı verilir (Kâmil Yaşaroğlu, “**Livâta**”, TDV İslam Ansiklopedisi, XXVII/198).

“**Eşcinsellik**” ya da “**homoseksüellik**” olarak tanımlanan, kişilerin hemcinsine yönelik her türlü cinsel yönelim ve ilişki de İslam’da kesinlikle haram kılınarak en büyük günahlardan sayılmış; bu tür iğrenç fiiller, Kur’an-ı Kerim ve hadis-i şeriflerde haddi aşan lanetlik fiiller olarak nitelendirilmiştir. (Araf, 7/80-84; Hûd, 11/78-83; Hicr, 67-79; Şuara, 26/165-175; Ankebut, 29/28-35; Ahmed, I/317; Beyhaki, Şuabü'l-İman, Hadis No: 5385; Heysemî, Mecmeu’z-Zevâid, VI, 392; İbn Hacer el-Heytemî, ez-Zevâcir, II, 255-263; Şevkânî, Neylü'l-Evtâr, VII/128-133; Prof. Dr. Cevat Akşit, İslâm’da Lanetliler, s. 347).

¹⁴ Nûr, 24/2. Bkz. Râzî, Mefâtihu'l-Gayb, XXIII, 131.

¹⁵ Recm, taşıyarak öldürme demektir. Cevherî, es-Sihâh, V, 1928.

¹⁶ Şâfiî, er-Risâle, s. 129-132; Serahsî, el-Mebsût, IX, 36, 37; Bâcî, Füsûlü'l-Ahkâm s. 270; İbn Müflih, Kitâbü'l-Fürû’, VI, 67, 69; Desûkî, Ahkâmu Cerîmeti’z-Zinâ, s. 201.

¹⁷ Alıntıya ait dipnotlarımız kısaltılmıştır.

Bu bağlamdan olmak üzere livâtaya sapan Lut kavminin bu şeni' fiili Kur'an-ı Kerim'de, “*seyyie* /kötü iş (Hud, 11/78; Enbiya, 21/74); “*fâhişe/fuhuş ve kötülük*”¹⁸ (Neml, 27/54; Ankebut, 29/27), “*habis/pis*”; “*sekr ve ameh/sarhoşluk içerisinde serserice bocalama*” (Hicr, 15/72, Ahmed Davudoğlu Meâli) olarak nitelenmiş; bu fiili yapanlar da “*fâsık/günahkar*” (Enbiya, 21/74); “*haddi aşan*” (Şuara, 26/166); “*müsriif/azgın*” (A'raf, 7/81, Ahmed Davudoğlu Meâli), “*münker/yasak ve çirkin iş*” (Ankebut, 29/29) olarak vasıflandırılmıştır.

İslam hukukunda, livata/homoseksüellik, lezbiyenlik ve ensest (mahremle cinsel ilişki) gibi evlilik dışı cinsel ilişkilerle, din ve ahlâk ölçülerine uymayan her türlü aşırılık “*fuhuş*” olarak adlandırılmıştır. Hayvanla cinsel ilişki de haram ve ta'zir cezasını gerektiren iğrenç bir fiil olarak “*fuhuş*” olarak değerlendirilmiştir. (Bkz. Günay Tümer, “*Fuhuş*”, TDV İslam Ansiklopedisi, XIII/209).

Ayrıca, Kur'an'ı Kerim'de Lut kavminin yaptığı livata (eşcinsellik) fiilinin, Allah'ın gazabına neden olduğu ve bu yüzden o toplumun -günahsızlar müstesna- ansızın yakalanarak başlarına azap yağmurlarının indirildiği ve bu surette helak olup cezalandırılmalarına yol açtığı da haber verilmiştir. (Hud, 11/81-83; Hicr, 15/73-79; Şuara, 26/169-175; Ankebut, 29/34-36). Peygamber (s.a.v.) Efendimiz de “*Lut kavminin fiilini yapan kimseye lanet olsun, Lut kavminin fiilini yapan kimseye lanet olsun (Allah'ın rahmetinden uzak olsun)*” buyurarak bu bedduasını üç kez tekrarlamıştır. [(Ahmed, I/317; Hadisin metninde raviden gelen beddua ifadesi iki kez zikredilmektedir. Sonunda ise “*üç kere tekrarladi*” şeklinde bilgi verilmektedir); Beyhaki, Şuabü'l-İman, Hadis No: 5385].

Rasulullah (s.a.v.) Efendimiz ayrıca, “*Ümmetim hakkında en çok korktuğum şey, Lût kavminin fiilidir*” buyurmuş (İbn Mâce, Hudûd, 12; Tirmizî, Hudûd, 24; Hâkim, Müstedrek, IV/397); erkeğin eşiyle anal ilişkide bulunmasını da “*küçük livâta*” olarak (Ahmed, II/182; Münzirî, Terğîb ve't-Terhîb, III/236) niteleyerek yasaklamıştır. (İbn Mâce, Nikâh, 29; Ebû Dâvûd, Nikâh, 45; Tirmizî, Tahâret, 102; Rađâ, 12. Ebu Davud rivayetinde gelen hadis-i şerifte ise bu çirkinlik, lanetlenmiştir). Bir başka hadis-i şerifte, “*hemcinsleriyle ilişkide bulunan kadınlar ve erkekler zina yapan*

¹⁸ Fuhuş: Evlilik dışı cinsel ilişkiler; din ve ahlâk ölçülerine uymayan her türlü aşırılık. (Günay Tümer, “*Fuhuş*”, TDV İslam Ansiklopedisi, XIII/209).

kişiler” olarak ifade edilmiştir [(Bkz. Şevkânî, Neylü'l-Evtâr, VII/129 (Beyhaki, Taberani ve Tayâlisi'den naklen)].

Eşinden ve câriyesinden başkasıyla cinsel ilişkide bulunmayı haddi aşmak olarak niteleyen âyet (el-Mü'minûn 23/5-7), “**Kadınlar arasındaki sihâk (lezbiyenlik) zinadır.**” [(Ebû Ya'lâ el-Mevsîlî, Müsned, XIII, 476; Heysemî, Mecmeu'z-Zevâid, VI, 392. (Heysemî, hadisin ravilerinin sika olduğunu belirtmiştir.); “**Kadın kadınla ilişkide bulunursa ikisi de zina etmiştir**” (Beyhakî, VIII/233) ve “**Erkek erkeğin, kadın da kadının avret yerine bakmasın; aynı örtü içinde erkek erkeğe ve kadın kadına tenini dokundurmasın**” (Müslim, Hayız, 74) gibi hadislerle lezbiyen kadınlara Allah'ın lânet ettiğini (Abdürrezzâk, el-Muşannef, VII, 334) ve erkeklere benzemeye çalışan kadınlarla kadınlara benzemeye çalışan erkekleri Hz. Peygamber'in lânetlediğini bildiren hadisler (Buhârî, Libâs, 61. Diğer hadis-i şerifler için bkz. Heysemî, Mecmeu'z-Zevâid, VI/420) lezbiyenliğin ve eşcinselliğin büyük bir günah ve İslam hukukuna göre suç olduğu hakkında gösterilen delillerdendir. (Bkz. Salim Ögüt, “*Sihâk*”, TDV İslam Ansiklopedisi, XXXVII/169).

Livata, küçük livata (kişinin nikahlı eşiyle livatası), yabancı kadınla livata, lezbiyenlik ve hayvanlarla cinsel ilişki gibi iğrenç fiilleri yasaklayan ve lanetleyen pek çok makbul hadis-i şerif mevcuttur. (Bkz. Hâkim, Müstedrek, II/136, 137; IV/395-397; Münzirî, Terğîb ve't-Terhîb, III/231-238; Şevkânî, Neylü'l-Evtâr, VII/128-133; İbn Hacer el-Heytemî, ez-Zevâcir, II/255-263; Vd.)

Bunlardan, toplumsal sorumluluğa da işaret eden şu hadis-i şerifin anlamı oldukça önemlidir: “**Bir toplum, (Allah'a verdiği) sözü bozar (veya insanlara verdiği sözü)¹⁹ yerine getirmezse, o toplumda mutlaka ölümler/öldürme vakaları meydana gelir. Bir toplumda fuhuş (zina, livata, lezbiyenlik vb. cinsel suçlar)²⁰ ortaya çıktığında, topluma Allah ölümü musallat eder. Bir toplum da zekâtı men ettiğinde, o toplumda da mutlaka yağmur hapsolünür (kıtlık olur).**” [(Hâkim, Müstedrek, II/136, 137; Beyhaki, Sünenü'l-Kübrâ, III/346; İbn Hacer, el-Metâlibü'l-Âliye, II/171; (İbn Şeybe'den naklen). Muhakkik Habiburrahman el-A'zamî, Busirî'ye göre hadisin hasen olduğunu aktarmıştır. Hadisin sahih li-ğayrihi olduğunu belirtenler de olmuştur); Münzirî, Terğîb ve't-Terhîb, III/231; Elbânî, Silsiletü Ehâdisü's-Sahîha, I/219, No: 107)].

¹⁹ “Ahdî bozma”nın anlamı için bkz. <https://www.dorar.net/hadith/sharh/122783> ;

²⁰ Fuhuş: Evlilik dışı cinsel ilişkiler; din ve ahlâk ölçülerine uymayan her türlü aşırılık. (Günay Tümer, “Fuhuş”, TDV İslam Ansiklopedisi, XIII/209. “Fâhişe/fuhuş” kavramının anlamı için ayrıca bkz. <https://al-maktaba.org/book/32153/184>

İzzeddin b. Abdüsselâm ve İbn Hacer el-Heytemî gibi fakihler Müslüman kadınların lezbiyen olduğu bilinen kadınların yanında mahremiyet ölçüleri açısından erkeklerin yanındaymış gibi davranmaları gerektiği (İbn Hacer el-Heytemî, ez-Zevâcir, II, 263) görüşündedir. (Bkz. Salim Ögüt, “*Sihâk*”, TDV İslam Ansiklopedisi, XXXVII/169).

Gerek Kur’an-ı Kerim’de ve gerekse hadis-i şeriflerde, maddi ve manevi unsurları oluşmuş zina ve eşcinsel suçlardan dolayı dünyevi ağır cezalar da öngörülmüştür. (Bkz. Nur, 24/30-31; Buhârî, Tefsiru’l-Kuran (Suretü’n-Nisâ), 4; İman, 3; Hudud, 10; Müslim, Hudud, 12, 28; Ebu Davud, Hudud, 23, 25; Tirmizi, Hudud, 8; İbn Mace, Hudud, 7; Darimi, Hudud, 19; Ahmed, III/476, V/313, 317; Ebû Ya’lâ el-Mevsîlî, Müsned, XIII, 476; Hâkim, Müstedrek, IV/395-397; Münzirî, Terğîb ve’t-Terhîb, III/231-238; Mâverdî, el-Hâvi’l-Kebîr, XIII, 185; İbn Ferhûn, Tabsîratü’l-Hükkâm I, 197; Zeylâî, Tebyînü’l-Hakâik, III, 181; İbn Kudâme, el-Muğnî, IX, 148; Şevkânî Neylü’l-Evtâr, VII/128-133; es-Sümûtü’z-Zehebiyye, s. 284; Kannûcî, er-Ravdatü’n-Nediyye, II, 589; Zuhaylî, el-Fıkhü’l-Hanbelî, IV/194.

İslâm âlimleri de ayet-i kerime ve hadis-i şeriflerden hareketle, livâtanın dünyevî cezayı da gerektiren haram bir fiil olduğu konusunda görüş birliğine varmışlardır. Hatta livâtayı haramlık bakımından zinadan daha ağır bir fiil olarak kabul edenler de olmuştur. (Örnek olarak bkz. Yahyâ Muhammed Bekûş, Fıkhü’l-İmâm Câbir b. Muhammed, s. 540). Alimlerin çoğunluğu, Kur’an’da hem zinanın hem livâtanın açık hayâsızlık ve iğrenç bir davranış (fâhişe) olarak nitelendirilmesini hem de bu konudaki açık hadis-i şerifleri dikkate alarak livâtanın zina olarak adlandırılabilceğini, dolayısıyla zina ile aynı hükümleri taşıdığını belirtmiştir. İmam Şâfiî ile Hanefî hukukçularından Ebû Yûsuf ve Muhammed b. Hasan eş-Şeybânî’ye göre livâta yapan kişiye zina suçunda olduğu gibi had cezası uygulanır; fâil muhsan (başından sahilik geçen kimse) ise recmedilir, muhsan değilse 100 celde ile cezalandırılır. Şâfiîler, livâta suçunda fâilin bekâr olması durumunda kendisine ayrıca sürgün cezası verilmesi gerektiğini ifade ederler. İmam Mâlik ve Ahmed b. Hanbel ise Hz. Peygamber’den nakledilen ve livâta yapan kişilerin öldürülmesi ya da recmedilmesi gerektiğini ifade eden hadisleri (İbn Mâce, “Hudûd, 24; Ebû Dâvûd, Hudûd, 29; Tirmizî, Hudûd, 24) esas alarak muhsan olsun ya da olmasın livâta fiilinin fâiline recm cezası verileceği görüşündedir. (Kâmil Yaşaroğlu, “*Livâta*”, TDV İslam Ansiklopedisi, XXVII/199. Hadis-i şerifler ve geniş bilgi için bkz. Hâkim, Müstedrek, IV/395-397; Münzirî, Terğîb ve’t-Terhîb, III/231-238; Mâverdî, el-Hâvi’l-Kebîr, XIII, 185; İbn Ferhûn, Tabsîratü’l-Hükkâm I, 197; İbn Kudâme, el-Muğnî, IX, 148; Şevkânî, Neylü’l-Evtâr, VII/128-

133; Zuhaylî, el-Fıkhu'l-Hanbelî, IV/194. Ayrıca bkz. Prof. Dr. Cevat Akşit, İslam'da Lanetliler, s. 347).

“Eşcinsellik”, hemen her dönemde ve her toplumda cinsî bir sapkınlık olarak görülmüş ve kınanmış, yürürlükten kaldırılmış ve tahrif edilmiş önceki dinlerin de ortaklaşa mücadele ettiği iğrenç bir davranış olmuştur. (Bkz. TDV İslam Ansiklopedisi, XXVII/198; Tevrat/Tekvîn, 13/13; 18/20; Tevrat/Levililer, 18/22; 20/13; İncil/Romalılar'a Mektup, 1/27; İncil/Korintoslular'a Birinci Mektup, 6/9).

Yazımızın sonunda, rahmetli Prof. Dr. Nebi Bozkurt'un şu ifadelerine aynen yer verelim:

“İslâm'ın amaçlarından biri de nesillerin korunması, sağlıklı bir toplum yapısının oluşturulmasıdır. Bu bakımdan fuhuş ve fuhşa götüren bütün davranışlar zinaya yaklaştıran tutumlar olarak haram kılınmış (el-İsrâ 17/32); mümin erkek ve kadınların gözlerini haramdan sakınmaları (en-Nûr 24/30-31), kadınların tahrik edici bir şekilde giyinip süslenmemeleri (en-Nûr 24/31) emredilmiş; mahrem olmayan kadın ve erkeklerin birbirlerine dokunmaktan, şehvî arzuları kabartan söz ve davranışlarda bulunmaktan sakınmaları istenmiştir. Ayrıca kadının erkeğin cinsî duygularını uyandıracak şekilde yürümesi de hoş görülmemiştir (en-Nûr 24/31). İlgili âyetlerin üslûbundan, bu kuralların hürriyetleri kısıtlama amacına değil toplum ahlâkını koruma gayesine yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Toplumda fuhuşu önleyebilmek için fertlerin eğitimi, ahlâkî yetişkinliği, fuhuşu kolaylaştıran ve özendiren yolların kapatılması kadar bu yönde gerekli içtimaî ve hukukî tedbirlerin alınması da önemlidir. İslâm'da ferdin cinsî ihtiyaçlarının tabii bir ihtiyaç olarak görülüp evliliğin kolaylaştırılması, evlilik yoluyla cinsel tatminin temel bir hak olarak karşılanması böyle bir anlam taşır. Aynı şekilde Kur'ân-ı Kerîm'de ve Hz. Peygamber'in uygulamalarında zina eden, livâta ve sevicilik gibi çirkin fiilleri işleyen kimseler hakkında öngörülen tedbirlerin ve cezaî müeyyidelerin de amacı Müslüman toplumlarda fuhuşu önlemek, kişilerin onur ve iffetlerini korumalarına yardımcı olacak bir toplum ve hukuk düzenini kurmaktır.”

“Dinin fert ve toplum hayatındaki etkisini büyük ölçüde ortadan kaldıran modernist hayat felsefesiyle birlikte son yüzyılda fuhşun türlü şekilleri giderek meşrulaşma zemini ve daha çok yayılma imkânı bulmuştur. Modern Batı'da hararetle savunulan bireycilik, saptırılmış özgürlük anlayışı ve bunların

sonucu olarak gençlerin aile ilgisinden, terbiye ve himayesinden yeterince faydalanamaması, aynı dünya görüşünün bir ürünü olan lüks ve pahalı yaşamının ev ve aile kurmayı zorlaştırması, ekonomik ve siyasî başarının en yüksek ideal kabul edilmesi ve cinselliğin bu amaç için sömürülmesi gibi sebepler yüzünden modernizmin benimsendiği toplumlarda veya kesimlerde fuhşun da yaygınlaştığı, hatta bir fuhuş sektörünün ortaya çıktığı görülmektedir. Aslında bazı çevrelerde din ve ahlâk gibi kurumlara karşı çıkmanın temelinde, modern zihniyet yanında uyuşturucu pazarıyla da yakın ilgisi olan fuhuş sektörünün çıkarları bulunmaktadır. Fuhşa karşı ahlâk terbiyesi, güçlü aile yapısı, toplumsal kontrol gibi mekanizmaları canlı tutması yanında kesin hukukî ve sosyal önlemler de alan İslâmiyet fuhuş sektörünü özellikle rahatsız etmektedir.” (Nebi Bozkurt, “Fuhuş”, TDV İslâm Ansiklopedisi, XIII/212).

“Fuhşu günah, ayıp ve en sonunda yasak olmaktan çıkarma eğiliminde olan modern zihniyet, sözde özgürlük adına fuhuşta sadece zor kullanma ve zarar vermeyi reddetmekte, fuhşun fert ve toplum üzerindeki yıkıcı etkileri bu düşünce sahiplerini fazla ilgilendirmemektedir. Türkiye’de ve diğer İslâm ülkelerindeki bazı küçük çevrelerde bu anlayış bir ölçüde etkili olmakla birlikte İslâm dininin dinamik yapısı sayesinde İslâm toplumları ve bilhassa Müslüman aileler fuhşa karşı direncini korumaktadır. Fuhşun cazip kılınarak teşvik edilmesinde son derece etkili olan yazılı ve görüntülü medya alanında da dinî ve millî kimliğini yaşatan büyük çoğunluğun kendi ahlâk değerleri ve kültürüne uygun alternatif neşriyata yönelmesi, fuhşa karşı son derece etkin bir mücadele dönemine girildiğini göstermesi bakımından önemlidir. (Nebi Bozkurt, “Fuhuş”, TDV İslâm Ansiklopedisi, XIII/213-214).

Sonuç olarak ifade etmek gerekirse, İslâm’ın amaçlarından biri de nesillerin korunması, sağlıklı bir toplum yapısının oluşturulmasıdır. Bu bakımdan İslamiyet, zina (evlilik dışı her türlü cinsel ilişki) livata, lezbiyenlik, ensest ve hayvanla ilişki gibi cinsel sapmaları, fuhuş olarak niteleyerek kesinlikle haram kılmış ve bu şeni’ (iğrenç) fiiller hakkında da cezâî müeyyideler koymuştur. Keza İslamiyet, bu şeni’ fiilin işlenmesine karşı zecri tedbirler de almış, fuhşa (haram kılınan cinsel sapmalara) götüren **“açık-saçıklık”** gibi her türlü davranış ve yolları da haram kılmıştır. (Bkz. İsrâ, 17/32; Nûr, 24/30, 31; Ahzab, 33/32, 33; Buhari, Kader, 12 vb.; Elmalî’lı, Hak Dini Kur’an Dili, VI/3920, 3921).

17 Nisan 2022

Dr. Ahmet GELİŐEN

www.ahmetgelisgen.com